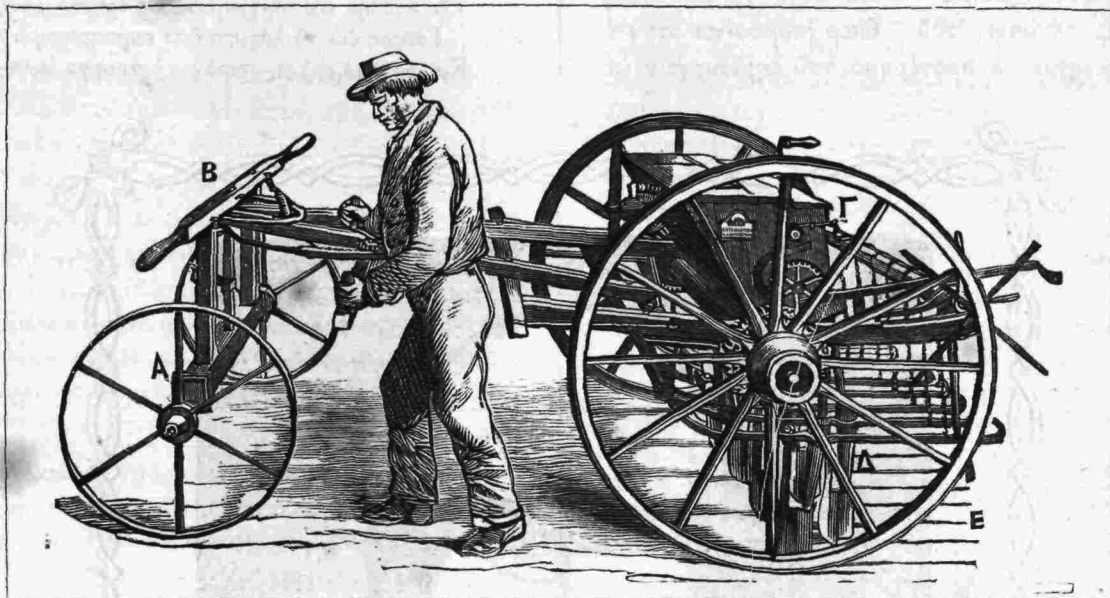

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

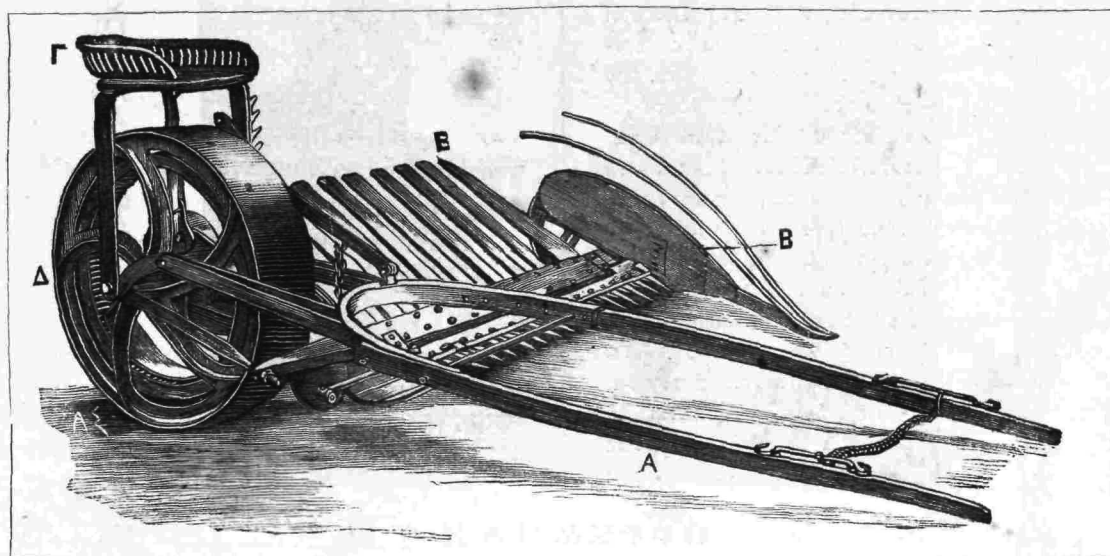
ΜΗΧΑΝΑΙ ΣΠΟΡΑΣ ΚΑΙ ΘΕΡΙΣΜΟΥ.

ΣΠΟΡΕΥΣ. Κατά δύο τρόπους ἐνεργεῖται σήμερον ἡ σπορά, εἴτε διὰ τῆς χειρὸς πετακτὰ ἢ ῥικτὰ, κατὰ τὸ λέγειν τῶν γεωργῶν μας, εἴτε δι' ἰδίας μηχανῆς σπορέως καλουμένης· καὶ ἡ

σπέρματα εἰς ἴσον βάθος ἐνταφιαζόμενα, τίθενται κατ' ἰσαπεχούσας παραλλήλους σειράς· τούτου ἕνεκα ἐπέρχεται ταχύτης περὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ οἰκονομία σπόρου· ἕνεκα δὲ τῶν πλεονεκτημάτων τούτων, ἡ διὰ σπορέων τελουμένη σπορά, κατέστη τανῦν κοινὴ πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, καὶ θεωρεῖται ἀπαραίτητος διὰ τὰς ἐπὶ ἐκτεταμένων γαιῶν τελουμένας σποράς· (σχῆμα 21).

Σχῆμα 21 - Σπορεύς. Α. τροχοφόρος κανών. Β. Ρυμοφόριον. Γ. Σπερματοκιβώτιον. Δ. Κινητοὶ σωλῆνες, διήκοντες ἐκ τοῦ διατρήτου πυθμένος τοῦ σπειροκιβωτίου ἄχρι τῆς σπειρομένης γῆς, εἰς ἣν τὰ σπέρματα μεμονωμένως κατατίθενται. Ε. Διάταξις τῶν ἐν τῇ γῇ τεθαμμένων σπερμάτων.

Σχῆμα 22 - Θεριστική Μηχανή. Α. Ρυμός. Β. Πτέρυξ. Γ. Ἔδρα τοῦ διευθύνοντος τὴν μηχανήν. Δ. Μέγας σιδηροῦς τροχός. Ε. Ἑσχάρα ἀπολήγουσα εἰς μικρὰς λεπτὰς κοπτεράς κοπίδας, αἵτινες καθόσον ἡ μηχανὴ κινεῖται, αὗται ἀλληλοδιαδόχως κινούμεναι κόπτουσι τοὺς σταχυοφόρους καλάμους, οἱ ὅποιοι ἀμέσως πίπτουσιν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

μὲν διὰ τῆς χειρὸς γινομένη σπορά ἢ σπάρσιμον δεόν νὰ ἐνεργῇται ὑπὸ ἐμπειροῦ γεωργοῦ ἔχοντος ἱκανὴν ἐπιδειξιότητα εἰς τὸ νὰ διασπείρῃ τὰ σπέρματα ἐξ ἴσου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μέλλοντος νὰ σπαρῇ ἀγροῦ, ἐφ' οὗ ὀρίζει κέντρα ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀφορμώμενος καὶ κατὰ σειρὰν βαδίζων διασπείρει ὁμοιόμορφως τὰ σπέρματα· ἡ δὲ διὰ Σπορέων τελουμένη, οὐ μόνον κανονικωτέρα γίνεται καὶ εἰς ὀλιγώτερον χρόνον, ἀλλὰ τὰ

ΘΕΡΙΣΜΟΣ. Ὁ θερισμός (θέρισμα) θεωρεῖται καὶ εἶνε μία τῶν σπουδαιοτέρων τοῦ γεωργοῦ ἐργασιῶν· τούτου ἕνεκα καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια περὶ τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, καὶ ἔγκαιρον συλλογὴν τῶν προϊόντων, ἐκ τῆς ἀφθονωτέρας παραγωγῆς τῶν ὁποίων ἀμείβονται οἱ κόποι καὶ αἱ δαπάναι ἃς ὁ γεωργὸς κατέβαλε πρὸς συστηματικωτέραν καλλιέργειαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ θεραπευομένων. Ἡ ἐργασία αὕτη κανονιζομένη ἀνα-

λόγως τοῦ κλίματος, παρ' ἡμῖν ἐνεργεῖται διὰ τῆς κοσιᾶς καὶ τοῦ δρεπάνου, ἐν Εὐρώπῃ ὅμως, ἔνθα πᾶσα διὰ τῶν χειρῶν ἐργασία ἀντικατέστη διὰ μηχανῶν αἵτινες ἀναπληροῦσι τὰς χεῖρας καὶ ἀντικαθιστῶσι τὰ ζῶα, ὁ θερισμὸς ἐνεργεῖται διὰ θεριστικῶν ἐπὶ τούτῳ ἐπινοηθεισῶν μηχανῶν, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ὀπείων ὁ θερισμὸς γίνεται τελειότερος καὶ εἰς ὀλιγώτερον χρόνον, ὥς τοῦτο βεβαιοῦται ὑπὸ εἰδημόνων καθ' οὓς σταχυοφόρος ἑκτασίς 25—30 στρεμμάτων θερίζεται ἐντὸς ἡμέρας ἐνῶ διὰ τῆς Κοσιᾶς καὶ τοῦ Δρεπάνου εἰς μακρότερον χρόνον.

Πρῶτος δὲ ὁ Σκῶτος Patrick Bell τὸ 1828 ἐφεῦρε πρακτικὴν θεριστικὴν μηχανήν, συρομένην διὰ ζώων, ἥτις διὰ μηχανισμοῦ συνδυασμένου πρὸς τοὺς τροχοὺς ἔθετε εἰς ταλαντευομένην κίνησιν σειρὰν μαχαίρων προσηρτημένων ἐπὶ ὀριζοντίου μοχλοῦ κειμένου ἔμπροσθεν τῆς μηχανῆς.

Τῷ 1831 ὁ Ἀμερικανὸς Mac Gormick ἀντικατέστησε τὰς μαχαίρας διὰ πρίνονος κινουμένου ταχύτατα καὶ συρομένου ἐπὶ ὀριζοντίου μοχλοῦ ὠπλισμένου μετ' ὀδόντας κατὰ τὸν μηχανισμόν τοῦτον οἱ στάχεις συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ μοχλοῦ καὶ κόπτονται διὰ τοῦ πρίνονος.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πρίων ἦν τοποθετημένος ἐπὶ τοῦ πλευροῦ δὲν ἦτο πλέον ἀνάγκη ἢ μηχανὴ νὰ ὠθῇται πρὸς τὰ ἔμπρός, ἀλλ' ἐσύρετο κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον. Οἱ ἀποκοπτόμενοι στάχεις ἐπιπτον ὀπισθεν, εἰς δὲ ἐργάτης συνήθροισεν αὐτὰς εἰς μικρὰ δέματα. Τεθείσης οὕτω τῆς ἀρχῆς, διάφοροι ἐπεδόθησαν εἰς τὰς τελειοποιήσεις αὐτῆς, ὅφ' ἅς, καίτοι μικροῦ λόγου ἀξίας, ἕως τοῦ 1855 ἡ μηχανὴ αὕτη ἐνῆργει μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης· διάφοροι δ' αὐτῆς παραλλαγὰι ἐξετέθησαν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1855, πλείότεραι δὲ ἐν τῇ κατὰ τὸ 1860 διεθνεῖ ἀγροτικῇ συνόδῳ.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ 1867 ἐπέδειξε τεραστίαν προόδον· πρῶτον ὁ σιδηρὸς ἀντικατέστησε τὴν ξυλείαν ἐν τῇ κατασκευῇ αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐγένοντο ἐλαφρότεροι καὶ στερεώτεροι· δεύτερον ἡ ἐργασία τοῦ περισυνάγοντος τοὺς κοπτομένους στάχεις εἰς δέματα ἐργάτου κατέστη περιττή, καθ' ὅσον αὕτη ἡ μηχανὴ ἀποθέτει ὀπισθεν τῆς αὐτοῦς διὰ μηχανισμοῦ εἰς τοιαῦτα. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἦτο ὁ κυριώτερος νεωτερισμὸς τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1867. Ἐν τούτοις ἡ κατὰ τὸ 1878 ἐν Παρίσις ἐκθεσις ἐπεδείξατο ἔτι μεγαλειτέραν ἐφεύρεσιν. Διὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἐκθετομένων μηχανῶν, οὐ μόνον οἱ στάχεις σχηματίζονται εἰς δέματα ἀλλὰ ταῦτα διὰ μηχανήματος καὶ περιδένονται· κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· δύο βραχίονες λαμβάνουν τὸ δέμα καὶ περισφίγγουσιν αὐτό, ἐνῶ ἐξ ἑτέρου μέρους ἐξέρχεται σιδηροῦν σύρμα πᾶσι αὐτοῦ, κατόπιν δὲ ἕτερος μηχανισμὸς δένει αὐτό καὶ κόπτει τὸ σύρμα.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων, ὁ περιφανὴς οἶκος τοῦ Mac Gormick πρὸ πολλοῦ ἐξέθεσε θεριστικὴν μηχανήν κινουμένην δι' ἀτμοῦ, ἥτις, ἀντὶ νὰ ἐναποθέτῃ τὸν σίτον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ ραβδόστικῆς μηχανῆς συμβαδίζουσας αὐτῇ, ἔνθα καθαρίζεται ἐκ τῶν σταχυῶν, εἰς τρόπον ὥστε λαμβάνεται παρ' αὐτῆς ἀμέσως σῖτος καθαρὸς, ὅπερ δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς τέχνης.

Καὶ αἱ ἀτμοκίνητοι θεριστικαὶ μηχαναὶ παρέχουσι προφανεῖς οἰκονομίας ἀπέναντι τῆς διὰ τῆς χειρὸς ἐργασίας, καθ' ὅσον ἐνῶ δι' αὐτῶν ὁ θερισμὸς ἐκάστου ἑκταρίου στοιχίζει ἐν Γαλλίᾳ 8 φράγκα, ἢ διὰ τῆς χειρὸς ἐργασίας ἀνέρχεται εἰς 20, πολλάκις δὲ καὶ τὸ διπλάσιον· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ ταχύτης τοῦ δι' αὐτῆς θερισμοῦ ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται πολλάκις σπουδαιόταται περιστάσεις τῆς γεωργίας, δὲν παραβάλλεται κἂν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἐργασίαν.

ΕΥΣΤ. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

[Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος ἀρίστου συγγράμματος, Δοκίμιον Γεωργίας].

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ

Ὁ ἀνὴρ, οὗ τὴν εἰκόνα παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, καὶ οὗ κ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐσχομεν τὴν τιμὴν νὰ θαυμάσωμεν τὸν ὑπερφυᾶ χαρακτήρα, ζῶντος, γεννηθεὶς ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας τῷ 1815, τυχὼν δ' ἐκπαιδεύσεως ἐκτάκτου, διεδραμάτισεν ἐπιφανὲς πρόσωπον μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ῥίζοσπαστικοῦ κόμματος, τὰ μέγιστα, τὸ ἐπ' αὐτόν, συμβαλὼν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὀνείρου τῆς Ἑπτανήσου, τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἔνωσιν.

Γενόμενος μέλος τῆς γιγαντιαίας — ὡς αὐτὸς ἐν μεταγενεστέρῳ λόγῳ τοῦ τὴν ἀπεκάλεσεν — ἐνάτης Βουλῆς τῆς Ἰονίου Πολιτείας, ἐξ ἧς τὸ πρῶτον ἀνέθορεν ἡ ἐλευθερόφρων ῥίζοσπαστικὴ πλειάς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξετιμήθη καὶ κατέλαβε διαπρεπῆ θέσιν μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων συναδέλφων τοῦ διὰ τὰς ποικίλας καὶ βαθεῖας γνώσεις του, τὴν εὐρεῖαν νομομάθειάν του, τὸ ἀδάμαστον πολιτικόν του θάρρος, μάλιστα δὲ διὰ τὴν ιδιόρρυθμον ῥητορικὴν τοῦ δεινότητα.

Ἐνσαρκωθέντος τοῦ ὀνείρου τῆς ἐνώσεως, ὁ Ἰακωβάτος ἦτον ἐκ τῶν πληρεξουσίων, οὓς ἡ Ἑπτανήσος ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Β' Ἐθνικὴν συνέλευσιν τοῦ 1864. Οἱ λόγοι δέ, οὓς ἐξεφώνησε τότε ἐν διαφόροις ζητήμασιν, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ, συζητουμένων τῶν δύο πρώτων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, ἐστερεοποίησαν κ' ἐδικαίωσαν τὴν φήμην τοῦ ὡς διασήμευ ῥήτορος, ἥτις εἶχε συστήσει αὐτόν, πρὶν ἢ ἔλθῃ ἐν Ἀθήναις. Ἡ ῥητορεία τοῦ ἦτο ιδιόρρυθμος, ἀλλόκοτος καὶ ἐξαλλος, ὡς καὶ ὁ χαρακτήρ του· κράμα τουτέστι ἀδαμάντων μεγαλοφυίας, ὕψους αἰθερίου, ὑποδείγματων κάλλους ῥητορικοῦ καὶ ἐξ ἄλλου σπιλάδων χαμαιζήλων ιδιωτικῶν παθῶν, βωμολόχων ἐκφράσεων, παρακόπων ἰδεῶν καὶ τερατολογημάτων, σπιλάδων ὅμως σμικρυνομένων μέχρις ἀφανείας πρὸ τῆς ἐκθαμβούσης ῥητορικῆς ἄλλης δεινότητός του, ὡς ἀδυνατεῖ τῷμα νὰ διακρίνῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου κηλίδας· ἐκθαμβούμενον ὑπὸ τοῦ ἀπλέτου φωτοβολήματος τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ. Τὸν λόγον τοῦ ἰδίως χαρακτηρίζουσιν ἀπαράμιλλος ἐτοιμολογία καὶ ἀνηλεὲς σαρκασμὸς, δι' ὧν ἀψησδόλου καυτηριάων τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ.

Ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ ζητήματι, ὡς εἵπομεν, μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ δυνάμειος ὁμιλήσας τῇ 29 Ἰουλίου, ἐπάταξεν ἐρρωμένως τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, θρυμματίσας διὰ τῆς λογικῆς τῶν ἐναντίων τὰ ἐπιχειρήματα. Ὑπολαμβάνων ὁ Ἰακωβάτος τὴν θρησκείαν τοῦ Ἑσταυρωμένου ὡς τὴν μόνην συνεκτικὴν δύναμιν μεταξὺ τοῦ ἐλευθέρου καὶ δουλεύοντος ἔτι ἑλληνισμοῦ, τοῦ κινδυνεύοντος ν' ἀποσυντεθῇ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ἀενάου καὶ ὑπούλου ἐργασίας ἀνθελληνικῶν δακτύλων, οὐ μόνον ἀπέστεργεν, ὡς ἀσύμφορον, τὴν ἀφομοίωσιν τῆς Ἰονίου Ἐκκλησίας πρὸς τὴν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἠξίου τὴν ἀφομοίωσιν ταύτης, ἀποβαλλούσης τὸ αὐτοκέφαλον, πρὸς τὴν τῆς Ἰονίου, ἥτις ἐξηρτάτο ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἵνα κραταιωθῇ διὰ τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἑλληνισμός.